

iCare postane kazalec za knjigo, ki te spremlja v življenju besede skozi mesec
(op. p. iCare je računalniški program za shranjevanje podatkov).

IZ
KONGA



11
LJUBEZEN,
KI ODPUSTI
IN POZABI

Živijo, sem Rosangelina mama. Zelo sem trpela, ko je moja hčerka izgubila oko. Bila je žrtev nasilnega dečka, ki jo je ranil s palico in se kasneje še norčeval iz nje.

Nobeden od staršev tega dečka se mi ni opravičil. Molk in nezmožnost odnosa s to družino sta mi grenila življenje.

»Potolaži se,« mi je rekla Rosangela, ki je že odpustila, »saj imam srečo, ker vidim na drugo oko!«

Nekega jutra je mati tistega dečka poslala nekoga pome, ker se je slabo počutila. Moj prvi odziv je bil: »Glej, sedaj prosim za pomoč mene, čeprav ima veliko sosedov, prav mene, po vsem tem, kar nam je storil njen sin!«

Toda takoj sem se spomnila, da ljubezen nima meja. Pohitela sem v njeno hišo. Odprla mi je vrata in mi onesveščena padla v naročje. Pospremila sem jo v bolnišnico in ostala z njo, dokler zdravniki niso poskrbeli zanjo. Čez teden dni, ko so jo odpustili iz bolnišnice, je prišla k meni domov, da bi se mi zahvalila.

Sprejela sem jo z vsem srcem. Zmogla sem ji odpustiti. Sedaj je odnos z njo kakor prej, še več, čisto nov je.

Se ti je v družini že kdaj zgodilo, da si pričeval o življenju evangelija?

«BODITE DRUG DO DRUGEGA DOBROSRCNI IN USMILJENI TER DRUG DRUGEMU ODPUŠČAJTE, KAKOR JE TUDI VAM BOG MILOSTNO ODPUSTIL V KRISTUSU.» (Ef 4, 32)

S komentarjem Chiare Lubich - prilagojeno v Centru Gen 3.

Zadostovale bi samo te besede, da bi ustvarili drugačno družbo - bolj bratsko in solidarno.

Dobrosrčnost: hoteti dobro drugega. To pomeni »postati eno« z njim, približati se mu tako, da smo popolnoma prazni sebe, svojih koristi, številnih predsodkov, ki nam zamegljujejo pogled, da bi nase sprejeli njegove težave, njegove potrebe, njegovo trpljenje in z njim delili njegove radosti.

SRCE

SPOSOBNO

SPREJETI

VSE

Usmiljenje: sprejeti drugega takega, kakršen je in ne kakršnega bi radi, da bi bil: z drugačnim značajem, z našimi političnimi nazori, z našim verskim prepričanjem in brez pomanjkljivosti ali načinom ravnanja, ki nas tako jezi. Ne, treba je razširiti srce, da bo lahko sprejemalo vse v njihovi različnosti, v njihovi omejenosti in revščini.

VSAK DAN

VIDETI DRUGEGA,

KOT DA JE

NOV

Odpuščanje. Tudi v najlepših in vedrih skupnostih, v družini, v šoli, na delu, ne manjka trenutkov trenja, razhajanj in sporov. **Prizadevati si moramo, da skušamo videti brata in sestro vsak dan, kot bi bila nova,** in se prav nič ne spominjamo žalitev, ki smo jih doživeli, temveč vse prekrijemo z ljubeznijo, s popolnim odpuščanjem našega srca. Tako posnemamo Boga, ki odpušča in pozablja.

LJUBEZEN,

KI

POSTANE

MEDSEBOJNA

RESNIČNI MIR IN EDINOST PRIDETA TEDAJ, KO DOBROSRCNOSTI, USMILJENJA IN ODPUŠČANJA NE ŽIVUJO LE POSAMEZNIKI, TEMVEČ VSI SKUPAJ IN JE VSE TO MEDSEBOJNO.

Tudi naš dan se lahko napolni s konkretnim, ponižnim in razumnim služenjem, ki je izraz naše ljubezni. Videli bomo, kako se okoli nas širita bratstvo in mir.